

Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Zamora (Spania) la 17 iulie 2015 – Javier Ángel Rodríguez Sánchez/Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

(Cauza C-381/15)

(2015/C 302/33)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Zamora

Părțile din procedura principală

Reclamant: Javier Ángel Rodríguez Sánchez

Pârâte: Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

Întrebările preliminare

- 1) Faptul că decizia de constatare a nulității unei clauze prag incluse într-un contract de credit, ca urmare a caracterului abuziv al acesteia, nu produce efecte retroactive de la momentul încheierii contractului, ci de la o [dată] ulterioară este compatibil cu dispozițiile articolului 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾?
- 2) Conduce la o îmbogățire fără justă cauză în favoarea contractantului profesionist, neconformă cu reglementarea Uniunii, faptul că clauza abuzivă se aplică de-a lungul perioadei stabilite de Tribunal Supremo, având în vedere că nu se restabilește echilibrul prestațiilor dintre părți și este favorizată partea contractantă care a inclus clauza financiară declarată abuzivă?
- 3) Criteriul riscului unor consecințe grave pentru economia națională utilizat pentru limitarea aplicării și a efectelor unei clauze abuzive poate exista în cazul unei acțiuni individuale exercitate de un consumator sau, dimpotrivă, într-o astfel de acțiune, consecința gravă vizează situația economică a consumatorului rezultată în urma limitării efectelor clauzei nule la perioada indicată?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Acțiune introdusă la 20 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Ungară

(Cauza C-392/15)

(2015/C 302/34)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Støvlbæk, Talabér-Ritz K., agenți)

Pârâtă: Republica Ungară

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că Republica Ungară nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, atunci când a supus exercitarea profesiei de notar unei condiții privind cetățenia;
- obligarea Republicii Ungare la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că o condiție privind cetățenia, prevăzută pentru exercitarea profesiei de notar, este discriminatorie și constituie o limitare disproporționată a libertății de stabilire. Astfel, Republica Ungară nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Comisia apreciază că atribuțiile conferite notarilor de reglementarea maghiară nu au legătură, prin însăși natura lor, cu exercitarea autorității publice, astfel încât excepția prevăzută la articolul 51 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene nu poate să justifice faptul că cetățenia constituie condiție de acces la profesia de notar.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour administrative (Luxemburg) la 24 iulie 2015 –
Noémie Depesme, Saïd Kerrou/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche**

(Cauza C-401/15)

(2015/C 302/35)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative

Părțile din procedura principală

Reclamante: Noémie Depesme, Saïd Kerrou

Pârât: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Întrebările preliminare

Pentru a răspunde în mod util cerințelor privind nediscriminarea în lumina articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 ⁽¹⁾ privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii coroborat cu articolul 45 alineatul (2) TFUE, în contextul luării în considerare a gradului real de legătură a unui student nerezident, solicitant al ajutorului financiar pentru studii superioare, cu societatea și cu piața forței de muncă din Luxemburg, stat membru în care un lucrător frontalier a fost angajat sau și a desfășurat activitatea în conformitate cu articolul 2 bis din Legea din 22 iunie 2000 privind ajutorul financiar al statului pentru studii superioare, astfel cum a fost adăugat prin Legea din 19 iulie 2013 ca o consecință directă a Hotărârii CJUE din 20 iunie 2013 (cauza C-20/12) ⁽²⁾,

- condiția impusă studentului în cauză de a fi „copilul” lucrătorului frontalier respectiv trebuie calificată ca fiind echivalentă cu condiția impusă acestuia de a fi „descendentul direct de gradul I a cărui filiație este stabilită în mod legal în raport cu părintele său” și trebuie să se pună accentul pe raportul de filiație stabilit între student și lucrătorul frontalier, presupus a se afla la baza legăturii menționate anterior, sau
- trebuie să se pună accentul pe faptul că lucrătorul frontalier „continuă să asigure întreținerea studentului” fără să existe în mod obligatoriu un raport juridic de filiație între acesta și student, în special prin crearea unei legături suficiente de conviețuire de natură să îl unească cu unul dintre părinții studentului, în raport cu care s-a stabilit în mod legal un raport de filiație?
- din perspectiva celei de a doua interpretări, există anumite criterii de conținut la care trebuie să răspundă contribuția, prin ipoteză neobligatorie, a lucrătorului frontalier, în cazul în care aceasta nu este exclusivă, ci paralelă cu contribuția unuia dintre părinți sau a ambilor părinți care au un raport juridic de filiație cu studentul și cărora, în consecință, le revine, în principiu, obligația legală de întreținere a studentului?

⁽¹⁾ JO L 141, p. 1.

⁽²⁾ EU:C:2013:411.